

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING till
Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om
tillämpning av vattenlagen i landskapet
Åland.

Genom landskapslagen den 4 juli 1963 om tillämpning av vattenlagen i landskapet Åland äger vattenlagen av den 19 maj 1961 (FFS 264/61) och vattenförordningen av den 6 april 1962 (FFS 282/62) tillämpning i landskapet även till de delar dessa författningar faller under landskapets lagstiftningsbehörighet. Landskapslagen berör likväl icke förordningen den 6 april 1962 om förhandsåtgärder för skydd av vatten (FFS 283/62), vilket även observerades under lagens behandling i landstinget. Sålunda föreslog stora utskottet i en hemställningskläm att landstinget skulle hos landskapsstyrelsen hemställa om förslag till landskapslag om förhandsåtgärder för skydd av vatten (Su bet.nr 17/1963), vilket förslag även omfattades av landstinget.

I 1 kap. 23 § vattenlagen förutsättes att det i förordningsväg utfärdas särskilda föreskrifter om de inrättningar och industrier som förorsakar förorening eller fara för förorening av vatten. På grund härav stadgas i förordningen om förhandsåtgärder för skydd av vatten att vissa i förordningen uppräknade inrättningar och industrier icke får anläggas med mindre åtgärder vidtagits för att förhindra förorening av vatten och att om vissa industriens igångsättande skall på förhand anmälas till vattenstyrelsen. Det senare gäller även utsläpp av vatten från ett avlopp för minst 200 personer.

Med beaktande av att såväl vattenlagen som vattenförordningen antagits genom en blankettlag anser landskapsstyrelsen det vara följderiktigt att även förutnämnda förordning bringas i kraft i landskapet på samma sätt. Därtill kommer att en särskild arbetsgrupp har tillsatts med uppdrag att utarbeta förslag till en överenskommelseförordning om vattenförvaltningen på Åland. Denna arbetsgrupp avser även att uppgöra förslag till lösningar av ännu oklara frågor rörande vattenförvaltningen i landskapet.

Enligt 2 § 1 mom. landskapslagen om tillämpning av vattenlagen skall landskapsstyrelsen handlägga de uppgifter och befogenheter som enligt vattenlagen och dess verkställighetsförordning ankommer på länsstyrelse, lantbruksstyrelsen, forststyrelsen och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Genom lagen den 9 januari 1970 om vattenförvaltningen (FFS 18/70) har emellertid dessa uppgifter överförts från nämnda myndigheter till den nyinrättade vattenstyrelsen. Då det genom gällande lydelse av 2 § 1 mom. i ovan avsedda landskapslag felaktigt kan dras den slutsatsen att vattenstyrelsens uppgifter i berörda avseende icke skulle ankomma på landskapsstyrelsen, är det befogat att även i detta stadgande utbyte lantbruksstyrelsen, forststyrelsen och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen mot vattenstyrelsen.

Enligt 10 kap. 24 § vattenlagen kan vattendomstolen under vissa förutsättningar meddela tillstånd till avledande av avloppsvatten eller till andra åtgärder, vilka enligt 1 kap. 19 och 20 §§ av sagda lag är förbjudna. Då sådant tillstånd beviljas, kan domstolen föreskriva att särskilda skydds- och reningsanordningar skall utföras innan åtgärden vidtages eller senast inom viss tid efter utslaget. Om ett utsläpp av avlopp i vattendrag eller annan verksamhet förorsakar avsevärd förorening av vattnet, kan vattendomstolen i stöd av 10 kap. 25 § antingen förbjuda verksamheten eller såsom förutsättning för dess fortsättande föreskriva att nödigbefunna skydds- och reningsåtgärder vidtages inom en viss tid. Blir emellertid förverkligandet av sådan åtgärd under den tid den skall fullgöras ekonomiskt oskäligt betungande eller medför åtgärd till följd av brist på material eller annan sådan orsak avsevärda svårigheter, kan under vissa förutsättningar inrikesministeriet eller, såvitt gäller kommuns skyldighet att anlägga reningsverk i anslutning till allmänt avlopp, statsrådet förlänga tiden för åtgärdens vidtagande med högst tre år i sänder.

Då ifrågavarande lätnad grundar sig på en ren ändamålsenlighetsbedömning, vore det riktigare att denna rätt skulle åligga landskapsstyrelsen. På den grund föreslås nu ett sådant tillägg att också på statsrådet eller ministerierna ankommande uppgifter skulle handhas av landskapsstyrelsen, försåvitt de faller inom landskapets förvaltningskompetens.

Då även vissa andra statliga förvaltningsmyndigheter enligt vattenlagen anförtrotts uppgifter borde stadgandet kompletteras med ett allmänt omnämnande av att landskapsstyrelsen även handhar dessa myndigheters uppgifter i landskapet. Som exempel på sådana myndigheter kan nämnas vattenbyråerna i vattendistriktet samt de statsmyndigheter som avses i 16 kap. 8 § 1 mom. vattenlagen.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om tillämpning av vattenlagen i
landskapet Åland.

I enlighet med Landstingets beslut ändras 1 § 2 mom. och 2 § 1 mom. landskapslagen den 4 juli 1963 om tillämpning av vattenlagen i landskapet Åland (36/63) såsom följer:

1 §.

- - - - -

Likaledes skall stadgandena i vattenförordningen av den 6 april 1962 (FFS 282/62) och förordningen om förhandsåtgärder för skydd av vatten given samma dag (FFS 283/62) jämte i dem senare gjorda ändringar äga tillämpning i landskapet.

2 §.

De uppgifter och befogenheter, som enligt de i 1 § nämnda författningarna ankommer på statsrådet, ministerium, länsstyrelse, vattenstyrelsen, vattenbyrå eller annan statens förvaltningsmyndighet, skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen, såvitt dessa uppgifter och befogenheter enligt 19 § självstyrelselagen för Åland (5/52) ankommer på landskapet.

- - - - -

Mariehamn, den 22 februari 1974.

På landskapsstyrelsens vägnar:

L a n t r å d

Alarik Häggblom

Lagberedningschef

Sune Carlsson.